Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 2 mai 2016
(OR. en)

8535/16

Dosar interinstituțional:
2016/0124 (NLE)

SOC 214
EMPL 131
PECHE 150

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, semnat de către dl Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	29 aprilie 2016
Destinatar:	Dl Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2016) 235 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de punere în aplicare a Acordului încheiat între Confederația Generală a Cooperativelor Agricole din Uniunea Europeană (COGECA), Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) și Asociația Organizațiilor Naționale ale Întreprinderilor de Pescuit din Uniunea Europeană („Europêche”) din 21 mai 2012, astfel cum a fost modificat la 8 mai 2013, referitor la punerea în aplicare a Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a Organizației Internaționale a Muncii

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2016) 235 final.

Anexă: COM(2016) 235 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 29.4.2016
COM(2016) 235 final

2016/0124 (NLE)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de punere în aplicare a Acordului încheiat între Confederația Generală a Cooperativelor Agricole din Uniunea Europeană (COGECA), Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) și Asociația Organizațiilor Naționale ale Întreprinderilor de Pescuit din Uniunea Europeană („Europêche”) din 21 mai 2012, astfel cum a fost modificat la 8 mai 2013, referitor la punerea în aplicare a Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a Organizației Internaționale a Muncii

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2016) 143 final}
{SWD(2016) 144 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

În 2002, OIM a lansat discuții la nivel mondial privind un set complet și actualizat de standarde internaționale pentru sectorul pescuitului, astfel încât să se asigure o protecție adecvată pentru pescari la nivel mondial. Aceasta a dus la adoptarea în 2007 a Convenției privind munca în domeniul pescuitului[1]. Până în prezent, Franța este singurul stat membru al UE care a ratificat această convenție[2].

În 2007, Comisia a lansat prima fază a consultării cu partenerii sociali europeni în temeiul articolul 154 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prin care aceștia au fost invitați „să examineze posibilitatea unei inițiative comune în vederea promovării punerii în aplicare, în UE, a prevederilor recentei Convenții din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a OIM”[3]. Confederația generală a cooperativelor agricole din Uniunea Europeană (COGECA), Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) și Asociația organizațiilor naționale ale întreprinderilor de pescuit din Uniunea Europeană („Europêche”) au început negocierile în 2009. La 21 mai 2012 a fost încheiat un acord, care a fost modificat la 8 mai 2013. La 10 mai 2013, partenerii sociali europeni au solicitat Comisiei să pună în aplicare acordul prin intermediul unei decizii a Consiliului, în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din TFUE.

Scopul prezentei propuneri este de a pune în aplicare acordul referitor la punerea în aplicare a Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a Organizației Internaționale a Muncii (OIM), între COGECA, ETF și Europêche.

Prin această propunere, Comisia dorește să îmbunătățească condițiile de muncă și de viață ale pescarilor care lucrează la bordul ambarcațiunilor care arborează pavilionul unui stat membru al UE, prin stabilirea unui cadru juridic consolidat care să fie adaptat la condițiile de muncă în sectorul pescuitului maritim.

• Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică:

Această inițiativă face parte din prioritățile Comisiei pentru o piață unică mai solidă și mai echitabilă, în special în ceea ce privește dimensiunea sa socială. Aceasta este în conformitate cu activitatea Comisiei în vederea instituirii unei piețe a muncii echitabile și cu adevărat paneuropene, care oferă lucrătorilor o protecție decentă și locuri de muncă durabile[4]. Aceasta include protecția sănătății și siguranța la locul de muncă, timpul de lucru, protecția socială, precum și drepturile legate de contractul de muncă.

Dispozițiile legislative ale UE relevante pentru condițiile de viață și de muncă ale pescarilor sunt stabilite într-o serie de instrumente juridice, în special directive ale UE referitoare la

---

1 http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188.

2 Franța a ratificat Convenția în octombrie 2015. Norvegia, membră a SEE, a ratificat Convenția în ianuarie 2016.

3 COM(2007) 591 final.

4 Discursul președintelui Juncker privind starea Uniunii susținut în fața Parlamentului European la 9 septembrie 2015.

legislația muncii și securitatea și sănătatea la locul de muncă (legislația SSM). Pentru chestiunile care nu sunt acoperite de legislația UE, cum ar fi dreptul la tratament medical la țărm, dreptul de repatriere și certificat medical atestând capacitatea de muncă a pescarilor, statele membre ale UE au introdus standarde foarte diferite.

- **Coerența cu celelalte politici ale Uniunii**

Evaluarea ex-post a acquis-ului UE privind SSM este în curs, iar o serie de chestiuni esențiale pentru revizuirea legislației UE nu au fost încă definite, în special în ceea ce privește noua arhitectură și conținutul exact al dispozițiilor viitorului cadru de reglementare al UE privind SSM. În cadrul activităților preliminare, părțile interesate au indicat necesitatea de a alinia dispozițiile actuale în materie de SSM pentru sectorul maritim și al pescuitului cu recentele convenții OIM, cum ar fi Convenția din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a OIM. Este evident că această convenție vine în completarea actualului acquis UE privind SSM și îl aliniază cu dispozițiile convenției. Viitoarea revizuire a cadrului UE privind sănătatea și securitatea în muncă va trebui să ia în considerare respectivul acord.

UE contribuie, de asemenea, la îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale pescarilor, prin intermediul politicii comune în domeniul pescuitului (PCP)[5], care urmărește să garanteze că activitățile de pescuit și de acvacultură contribuie la durabilitatea economică, socială și de mediu. Într-adevăr, existența unor stocuri sănătoase de pește, reprezintă la rândul său, un beneficiu pentru pescari. Gestionarea în mod durabil a resurselor va crește competitivitatea sectorului pescuitului din UE, contribuind la crearea de noi locuri de muncă.

Obiectivele PCP sunt, de asemenea, promovate la nivel internațional, asigurându-se că activitățile de pescuit ale UE desfășurate în afara apelor UE se bazează pe aceleași principii și standarde ca și cele din legislația UE aplicabilă în domeniu și promovând în același timp condiții de concurență echitabile pentru operatorii din UE și operatorii din țările terțe. În acest sens, UE urmărește activ ocuparea unei poziții de lider în procesul de consolidare a randamentului organizațiilor regionale și internaționale de pescuit, pentru a permite o mai bună conservare și gestionare a resurselor marine vii care intră în domeniul de competență al acestora, inclusiv combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN)[6].

O stare de sănătate precară, standarde de siguranță și condiții de lucru precare reprezintă atât o forță motrice a pescuitului INN, dar și una din consecințele sale. Pe de o parte, operatorii pot alege să se angajeze în activități de pescuit INN din cauza costului mai redus al verificărilor limitate în materie de sănătate și siguranță și al altor controale privind condițiile de muncă. Pe de altă parte, lucrătorii de pe navele care desfășoară activități de pescuit INN sunt vulnerabile la exploatare, deoarece nu există nicio modalitate de a asigura condiții decente de muncă la bordul unei nave care desfășoară activități ilegale. Îmbunătățirea situației sociale a pescarilor ar trebui să reducă riscul unor abuzuri și să ducă la creșterea costurilor de angajare în activități de pescuit INN, astfel încât aceasta să fie o opțiune mai puțin atractivă. Punerea temeinică în aplicare a convențiilor OIM pe plan mondial ar avea, prin urmare, un impact pozitiv asupra condițiilor de muncă ale pescarilor și a frecvenței activităților de pescuit INN. Prin

[5] Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului JO L 354, 28.12.2013, p. 22-61.

[6] Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 (JO L 286, 29.10.2008, p. 1-32).

încorporarea acordului partenerilor sociali cu privire la Convenția privind munca în domeniul pescuitului a OIM în legislația UE, UE va fi într-o poziție mai bună pentru a promova punerea sa în aplicare în țările partenere din întreaga lume.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temei juridic**

Articolul 155 alineatul (2) din TFUE prevede că *„Acordurile încheiate la nivelul Uniunii sunt puse în aplicare în conformitate cu procedurile și practicile proprii partenerilor sociali și statelor membre sau, în domeniile aflate sub incidența articolului 153, la cererea comună a părților semnatare, printr-o decizie a Consiliului la propunerea Comisiei. Se asigură informarea Parlamentului European”*.

Obiectivul acordului semnat de COGECA, ETF și Europêche este, în conformitate cu articolul 153 alineatul (1) litera (a) și litera (b) din TFUE, îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață pentru lucrătorii de la bordul navelor de pescuit maritime în ceea ce privește cerințele minime de lucru la bord, condițiile de lucru, cazarea și hrana, siguranța la locul de muncă, protecția sănătății și asistența medicală. Prin urmare, articolul 155 alineatul (2) constituie temeiul legal potrivit pentru propunerea Comisiei.

- **Subsidiaritatea**

Necesitatea unei acțiuni la nivelul UE este justificată de faptul că pescuitul maritim este un sector transfrontalier care operează la nivel mondial. Ambarcațiunile de pescuit arborează pavilioane UE diferite și își desfășoară de asemenea activitatea în afara apelor teritoriale ale statului membru în cauză, în apele aflate sub jurisdicția altor state membre și în apele internaționale. Flota îndepărtată a UE își desfășoară activitatea în apele internaționale (în largul mării) și prin acorduri bilaterale cu țări din afara UE.

În ciuda deciziei Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice Convenția OIM C188[7], procesul de ratificare a fost foarte lent. Ratificarea numai de către unele state membre ale UE nu ar asigura un nivel similar de condiții de viață și de muncă decente pentru pescarii din UE și condiții de concurență echitabile în termeni de competitivitate între statele membre ale UE. Aceasta ar duce la continuarea existenței unor standarde diferite, în special cu privire la aspecte care nu sunt încă incluse în legislația UE, cum ar fi certificate medicale pentru pescari, dreptul de repatriere și tratamentul medical de la țărm. Ar continua să existe condiții de lucru diferite pentru pescarii din UE. În plus, acest fapt ar genera situații concurențiale diferite între statele membre care au ratificat Convenția și cele care nu au făcut acest lucru. Propunerea de directivă se bazează pe standardele europene și internaționale existente, luând în considerare specificul mediului de lucru în acest sector. Ea asigură un nivel similar de condiții de viață și de muncă decente și condiții de concurență echitabile în materie de competitivitate între statele membre ale UE prin intrarea simultană în vigoare și transpunerea uniformă în toate statele membre a normelor din Convenția din 2007privind munca în domeniul pescuitului a OIM , la care se referă. Ea aliniază situația pescarilor cu cea a altor profesii din domeniul maritim[8].

---

[7] Decizia Consiliului 2010/321/UE din 7 iunie 2010 de autorizare a ratificării de către statele membre, în interesul Uniunii Europene, a Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului, a Organizației Internaționale a Muncii (Convenția 188), JO L 145, 11.6.2010, p. 12–12.

[8] Un astfel de cadru juridic există deja în legislația UE pentru marinari: Directiva 2009/13/CE a Consiliului din 16 februarie 2009 de punere în aplicare a acordului încheiat între Asociația Armatorilor

- **Proporționalitatea**

Directiva propusă îndeplinește cerința proporționalității deoarece este un pas înainte către atingerea obiectivelor stabilite pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale lucrătorilor și către asigurarea unui cadru juridic coerent, care stabilește standarde minime. Ea se limitează strict la transpunerea în dreptul UE a unor standarde actualizate cuprinse în Convenția din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a OIM . Acțiunea se întemeiază pe un acord încheiat între reprezentanții angajatorilor și ai lucrătorilor din acest sector.

Aceasta lasă statelor membre opțiunea de a menține sau de a stabili standarde mai favorabile pentru lucrători și flexibilitatea necesară pentru a ține seama de particularitățile situației lor naționale. În consecință, propunerea lasă loc pentru flexibilitate în ceea ce privește alegerea măsurilor concrete de punere în aplicare.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul ales este o directivă. Termenul „decizie" de la articolul 155 alineatul (2) din TFUE este folosit în sensul său general pentru a permite instrumentului legislativ să fie selectat în conformitate cu articolul 288 din TFUE. Comisia ar trebui să propună cel mai adecvat dintre cele trei instrumente executorii menționate în acel articol (un regulament, o directivă sau o decizie).

Articolul 296 din TFUE prevede: *„în cazul în care tratatele nu prevăd tipul actului care trebuie adoptat, instituțiile îl aleg de la caz la caz, cu respectarea procedurilor aplicabile și a principiului proporționalității."*

În această situație, dat fiind tipul și conținutul acordului partenerilor sociali, este clar că este mai bine aplicat prin dispozițiile care trebuie transpuse de statele membre și/sau partenerii sociali în legislația națională a statelor membre. Prin urmare instrumentul cel mai potrivit este o directivă a Consiliului. Comisia consideră, de asemenea, că acordul nu ar trebui inclus în propunere, ci anexat la aceasta.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Articolul 155 alineatul (1) din TFUE prevede pentru partenerii sociali la nivelul UE stabilirea de relații contractuale, inclusiv acorduri, dacă aceștia doresc. TFUE nu le solicită consultarea altor părți în prealabil. Ținând cont de transparența procesului de rolul încredințat partenerilor sociali în temeiul articolul 155 din TFUE, nu au avut loc consultări publice[9].

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

A fost comandat un studiu extern pentru a fi utilizat în cadrul evaluării costurilor și beneficiilor acordului[10]. Consultanții au identificat autoritățile relevante și partenerii sociali în

---

din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) cu privire la Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim și de modificare a Directivei 1999/63/CE (JO L 124, 20.5.2009, p. 30-50).

9 http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/tool_7_en.htm.

10 ICF International, „*Study on Costs and Benefits of a Council Decision implementing the European sectoral social partners*" („Studiu privind costurile și beneficiile unui proiect de decizie a Consiliului de punere în aplicare a acordului partenerilor sociali sectoriali europeni") referitor la punerea în aplicare a

toate statele membre și au solicitat informații privind legislația națională privind condițiile de trai și de lucru în sectorul pescuitului și impactul potențial pe care îl anticipează din punerea în aplicare a acordului.

• **• Evaluare a impactului proporțional**

În conformitate cu orientările privind o mai bună legiferare[11], pentru ca colegiul comisarilor să ia o decizie în cunoștință de cauză, serviciile Comisiei au pregătit o evaluare proporțională a impactului, care include, de asemenea, o evaluare a caracterului reprezentativ al părților semnatare și a legalității clauzelor acordului din perspectiva cadrului juridic al UE.

- *Reprezentativitatea partenerilor sociali UE*

Atunci când evaluează o cerere din partea partenerilor sociali ai UE de implementare a acordului lor în legislația UE în conformitate cu articolul 155 din TFUE, Comisia analizează reprezentativitatea și mandatul partenerilor sociali în zona vizată de acord. Aceasta asigură faptul că cererea este în conformitate cu dispozițiile din TFUE și că acordul poate conta pe un sprijin larg în rândul celor implicați.

În conformitate cu articolul 1 din Decizia 98/500/CE a Comisiei din 20 mai 1998, partenerii sociali la nivel european ar trebui să îndeplinească următoarele criterii: *„(a) aparțin unor sectoare sau categorii specifice și sunt organizate la nivel european;*

(b) constau în organizații care sunt parte integrantă și recunoscută a structurilor de parteneriat social ale statelor membre, au capacitatea de a negocia acorduri și reprezintă mai multe state membre și

(c) au structuri adecvate care asigură participarea lor eficientă la lucrările comitetelorde (sectoriale) de dialog”.

Aceste condiții ar trebui să fie îndeplinite la momentul la care a fost semnat acordul. În momentul semnării prezentului acord, Croația nu era încă membră a UE. Pentru a evalua reprezentativitatea partenerilor sociali comunitari, Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (Eurofound) a realizat un studiu în 2012.

Acordul se referă la condițiile de muncă din pescuitul maritim, care corespunde delimitărilor sectoriale stabilite în cadrul Comisiei de dialog social sectorial în domeniul pescuitului maritim. Prin urmare, se confirmă echivalența între domeniul de aplicare al Comisiei și al acordului. Partenerii sociali care participă în cadrul Comisiei sunt Europêche și COGECA pentru angajatori și ETF pentru lucrători”.

Pentru Europêche, studiul Eurofound privind reprezentativitatea din 2012 identifică membri din 11 state membre ale UE[12]. Două organizații patronale au statut de observator (LV și LT).

COGECA reprezintă interesele generale și specifice ale cooperativelor europene din domeniul agricol, silvicol, al pescuitului și agroalimentare. Ea are membri afiliați sectorului pescuitului

---

Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a Organizației Internaționale a Muncii (OIM), decembrie 2015.

11 Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2015) 111 final.

12 BE, DE, DK, ES, FR, EL, IT, NL, PL, SE and UK.

marin în 11 state membre[13]. Având în vedere componența atât a COGECA, cât și a Europêche, înseamnă că, în ceea ce privește angajatorii, în cadrul comitetului sunt reprezentate în total 16 state membre.

Din partea salariaților, ETF are membri pentru pescuitul maritim în 11 state membre[14]. Aceasta face ca pescarii în 11 state membre[15] să nu fie reprezentați. Cu toate acestea, în conformitate cu cifrele privind ocuparea forței de muncă pentru sector, pentru majoritatea acestor țări numărul de angajați este de aproximativ 1 000 de lucrători (în majoritatea statelor membre, ocuparea forței de muncă este considerabil mai scăzută). În timp ce Irlanda, Grecia, România și Suedia au peste 1 000 de pescari, o mare parte dintre aceștia desfășoară activități independente.

În concluzie, cu excepția Portugaliei și a României, nu există state membre în care organizațiile de angajatori active în pescuitul maritim să nu fie reprezentate la nivel european, ținând seama de faptul că acest sector este relativ scăzut în România. Cele opt state membre care reprezintă 84 % din sector în termeni de forță de muncă totală ocupate și 87 % în termeni de echivalent normă întreagă sunt reprezentate în cadrul dialogului social al UE. Acest lucru duce la concluzia că partenerii sociali care au semnat acordul sunt reprezentativi pentru sector și, prin urmare, pot solicita Comisiei să îl pună în aplicare în conformitate cu articolul 155 din TFUE.

- *Legalitatea clauzelor*

Comisia a examinat legalitatea acordului. Comisia a analizat fiecare clauză și nu a descoperit nicio clauză care să contravină legislației Uniunii. Obligațiile care ar fi impuse statelor membre nu reies direct din acordul dintre partenerii sociali, ci ar rezulta din punerea sa în aplicare prin intermediul unei decizii sau directive a Consiliului. Domeniul de aplicare și conținutul acordului se înscrie în continuare în domeniile enumerate la articolul 153 alineatul (1) din TFUE. Extinderea anumitor dispoziții din acord la lucrătorii care desfășoară activități independente nu este în contradicție cu articolul 153 alineatul (1) litera (a), obiectivul final fiind condiția extinderii dispozițiilor la lucrătorii care desfășoară o activitate independentă, pentru a proteja sănătatea și siguranța lucrătorilor de la bordul navei. Această extindere există deja în actualul acquis al UE privind SSM în acest sector. Articolul 3 alineatul (3) din acord conține o clauză de menținere a nivelului de protecție, care asigură nivelul existent de protecție a lucrătorilor. Articolul 4 din acord prevede că acesta nu aduce atingere legilor, arbitrajelor, practicilor cutumiare, precum și oricărui acord între proprietarii ambarcațiunilor de pescuit și pescari care asigură condiții mai favorabile pentru pescari decât cele prevăzute în acord.

- *Opțiuni de politică și evaluarea costurilor și a beneficiilor*

Comisia are doar posibilitatea de a accepta sau respinge solicitările părților semnatare de punere în aplicare a acordului prin act legislativ. Ea nu poate modifica textul acordului. Ea nu poate solicita partenerilor sociali la nivelul UE să pună în aplicare acordul în mod autonom, deoarece aceasta reprezintă prerogativa partenerilor sociali conform articolului 155 alineatul (2) din TFUE.

[13] CY, DE, EE, ES, FR, EL, IE, IT, MT, NL and SI.
[14] BE, BG, DE, DK, ES, FR, IT, NL, PL, PT and UK.
[15] CY, EE, EL, IE, FI, LV, LT, MT, RO, SE, SI.

Prin urmare, Comisia nu poate să ia în considerare numai o opțiune de politică. Evaluarea proporțională a impactului care însoțește propunerea a evaluat această opțiune de politică (de exemplu măsurile stabilite în acord), și le-a comparat cu scenariul de bază (și anume opțiunea nicio acțiune suplimentară la nivelul UE).

Rezultatele analizei arată că, în general, nu se așteaptă vreo creștere semnificativă a costurilor. Costurile pot varia pentru fiecare stat membru, în funcție de gradul în care legislația lor internă este deja conformă cu acordul. O serie de costuri vor surveni o singură dată, (de exemplu, costurile legate de transpunerea în legislația națională), iar altele vor fi periodice (de exemplu, costurile legate de certificatele medicale care trebuie reînnoite periodic, costurile de repatriere etc.).

Pentru statele membre care respectă deja majoritatea dispozițiilor acordului, costurile vor fi limitate. Pentru statele membre care vor trebui să schimbe unele aspecte ale legislației lor naționale, spre exemplu în ceea ce privește certificarea medicală, dreptul de repatriere și evaluarea riscurilor, costurile per lucrător sau per întreprindere rămân proporționale, în ansamblu, cu obiectivul care trebuie atins. În general, costurile de repatriere, certificate medicale și evaluări ale riscurilor sunt estimate între 1,3 milioane EUR și 8 milioane EUR. Ținând seama de cifra de afaceri anuală a sectorului de 6,9 miliarde EUR, costurile s-ar ridica la maximum 0,11 % din cifra de afaceri totală a sectorului.

Acordul va îmbunătăți condițiile de viață și de muncă în sectorul pescuitului maritim în ceea ce privește timpul de lucru, vârsta minimă, certificarea medicală, evaluarea riscurilor, cazare, hrană și apă la bord, precum și tratamentul medical la bord. El va crea, de asemenea, condiții de concurență echitabile în cadrul UE pentru acest sector, prin stabilirea unor standarde minime la nivelul UE.

Pentru angajatori, o reducere a incidenței accidentelor de muncă, rănirilor și bolilor va conduce la creșterea productivității, la reducerea costurilor de compensare și o reducere a ratei de rotație a personalului. Pentru lucrători se va reduce riscul de accidente și/sau boli. Acest lucru va reduce riscul pierderii capacității de a realiza un venit. În plus, le va permite să petreacă mai mult timp în acest sector. Aceasta va permite, de asemenea, sporirea atractivității sectorului pentru tineri și lucrători calificați.

În ceea ce privește autoritățile naționale, va duce la scăderea costurilor de asigurări sociale și de sănătate. Avantajele globale pentru angajatori, lucrători și autoritățile naționale sunt estimate între 1,2 milioane EUR și 19,7 milioane EUR pe o perioadă de cinci ani.

Din compararea opțiunilor și analiza costuri-beneficii, se poate concluziona că acordul îndeplinește obiectivele stabilite la costuri rezonabile și că punerea sa în aplicare prin intermediul unei directive este adecvată.

- **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Aproape 90 % din întreprinderile din sectorul pescuitului maritim sunt microîntreprinderi cu o singură navă. Pe baza datelor disponibile, se poate presupune că o mare parte din aceste nave sunt exploatate de proprietar sau exploatate de către un comandant cu unul sau doi lucrători independenți sau angajați la bord. Acordul nu se aplică operatorilor-proprietari deoarece aceștia sunt considerați lucrători care desfășoară o activitate independentă.

Având în vedere structura specifică a sectorului pescuitului maritim, impactul acordului se va axa în principal pe microîntreprinderi cu angajați sau în care lucrătorii independenți lucrează

alături de angajați. Cu toate acestea, este puțin probabil că va fi afectată în mod negativ competitivitatea acestora în comparație cu situația actuală. Stabilirea unor standarde minime la nivelul UE va contribui la crearea unor condiții de concurență echitabile și, prin urmare, va ameliora poziția concurențială. Condițiile de lucru mai bune vor duce la ameliorarea producției, la reducerea costurilor privind compensațiile în caz de accident de muncă, boli sau accidente și la reducerea ratei de rotație a personalului.

În plus, acordul prevede posibilitatea ca statele membre să aplice progresiv acordul pe o perioadă de cinci ani pentru anumite categorii de pescari sau nave.

- **Drepturile fundamentale**

Obiectivele prezentei propuneri sunt în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special a drepturilor protejate în temeiul articolelor 20 (egalitatea în fața legii), 31 (condiții de muncă echitabile și corecte) și 32 (interzicerea muncii copiilor și protecția tinerilor la locul de muncă).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul UE.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Fără a aduce atingere dispozițiilor acordului referitoare la revizuirea și evaluarea de către părțile semnatare, Comisia, după consultarea patronatelor și a sindicatelor la nivel european, va monitoriza punerea în aplicare a Directivei de punere în aplicare a acordului. Comisia Europeană va efectua o evaluare a directivei la cinci ani după intrarea sa în vigoare.

- **Documente explicative**

Statele membre trebuie să transmită Comisiei textele dispozițiilor de drept intern care transpun directiva, precum și un tabel de corespondență între aceste dispoziții și directivă. Directiva reglementează numeroase aspecte ale condițiilor de viață și de muncă ale pescarilor, cum ar fi timpul de lucru, vârsta minimă, conținutul contractului de muncă, securitatea și sănătatea la locul de muncă, a certificatelor medicale pentru pescari și cerințele privind echipajul. Prin urmare, legislația națională a statelor membre privind aspectele acoperite de propunere este în mod normal inclusă într-o serie de diferite texte legislative (Codul muncii, legislația privind sănătatea și siguranța, dispozițiile neexhaustive specifice industriei), fapt care impune o abordare și interpretare sistematice.

Propunerea conține, de asemenea, o serie de elemente care nu au fost acoperite anterior de legislația UE, cum ar fi certificarea medicală, detalii specifice privind calitatea alimentelor și a apei și elemente specifice referitoare la cazarea la bordul ambarcațiunilor de pescuit. Sunt necesare informații clare privind transpunerea acestor noi dispoziții și soluții pentru a asigura conformitatea cu cerințele minime stabilite de propunere. Aceasta va permite Comisiei să asigure punerea în aplicare a cerințelor directivei destinate protejării sănătății și siguranței lucrătorilor, pentru a asigura o mai mare flexibilitate pentru întreprinderi și pentru a promova concurența loială între întreprinderi.

Sarcina administrativă suplimentară estimată a transmiterii documentelor explicative nu este disproporționată (este izolată și nu ar trebui să necesite implicarea mai multor organizații). Documentele explicative pot fi elaborate mai eficient de statele membre.

În lumina celor sus-menționate, se sugerează ca statele membre să se angajeze să notifice Comisia cu privire la măsurile lor de transpunere prin transmiterea unuia sau mai multor documente care să explice raportul dintre anumite directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere.

- **Spațiul Economic European**

Actul propus se referă la un subiect de interes pentru Spațiul Economic European și trebuie, prin urmare, extins la acesta.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Structura propunerii este următoarea:

Articolul 1

Acest articol face obligatoriu acordul încheiat între partenerii sociali, fapt ce constituie scopul unei decizii a Consiliului adoptată în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din TFUE.

Articolul 2

Articolul 2 afirmă că directiva prevede doar cerințele minimale, lăsând statelor membre posibilitatea de a adopta măsurile mai favorabile lucrătorilor din domeniul în cauză. Scopul acesteia este să se asigure în mod explicit că se aplică nivelurile deja existente de protecție a lucrătorilor și doar normele de protecție profesională cele mai favorabile.

Articolele 3 – 6

Articolele 3-6 conțin dispozițiile obișnuite de transpunere în legislația națională a statelor membre, inclusiv obligația de a prevedea penalități eficiente, proporționate și disuasive. Articolul 5 conține o clauză de raportare. Obiectivul articolului 5 este de a monitoriza punerea în aplicare și respectarea directivei în statele membre, în ceea ce privește condițiile de viață și de muncă din sector și efectuarea unei evaluări. Datele privind numărul de accidente, accidentele de muncă și problemele de sănătate în acest sector vor fi examinate în acest context.
Articolul 6 se referă la data intrării în vigoare a directivei. Articolul 7 precizează destinatarii.

Prezentarea detaliată a dispozițiilor din anexa la propunere

Articolul 1 (Definiții)

Acordul definește sensul următorilor termeni în sensul acordului: a) operațiuni de pescuit, b) pescuit comercial, c), autoritatea competentă, d) consultare, e) proprietarul ambarcațiunii de pescuit, f) pescar, g) contractul de muncă al pescarului, h) ambarcațiune de pescuit sau navă, i), lungime, j) lungimea între perpendiculare, k) comandant, l) servicii de recrutare și plasare, și m) agenție privată de angajare. Clauza 2 stabilește sensurile acestor termeni în scopul acordului.

Articolul 2 (Domeniu de aplicare)

Articolul 2 prevede că acordul se aplică tuturor pescarilor care desfășoară o activitate salariată la bordul unei ambarcațiuni de pescuit care desfășoară activități de pescuit comercial, care este înregistrată sau care arborează pavilionul unui stat membru al Uniunii Europene. De asemenea, acordul se aplică lucrătorilor care desfășoară activități independente, împreună cu pescarii care lucrează pe aceeași navă, pentru a asigura protecția generală a sănătății și siguranței lucrătorilor pe aceeași navă. Această extindere la lucrătorii care desfășoară o activitate independentă este în conformitate cu legislația UE în vigoare. Articolul 2 alineatul (2) prevede că, în cazul în care există îndoieli cu privire la faptul că o ambarcațiune de pescuit este angajată în operațiuni comerciale, acest lucru trebuie să fie stabilit de către autoritatea competentă, în urma consultării. Articolul 2 alineatul (3) prevede că statele membre pot prelungi, după consultări, protecția prevăzută în acord la pescarii care lucrează la bordul navelor de peste 24 metri și la pescari care lucrează la bordul navelor cu lungimea mai mică de 24 metri.

Articolul 3 Aplicarea acordului

Clauza 1 prevede că un stat membru poate, din motive obiective, după consultare, să excludă categorii limitate de pescari sau nave de pescuit de la cerințele prezentului acord sau de la ambarcațiuni dispoziții ale acestuia, în cazul în care aplicarea acordului ridică probleme semnificative, în funcție de condițiile specifice de lucru ale pescarilor sau operațiunile ambarcațiunii de pescuit. Clauza 2 prevede că, în cazul excluderii anumitor categorii de pescari sau ambarcațiuni de pescuit în conformitate cu punctul 1, autoritatea competentă trebuie să extindă treptat prevederile acordului la toate categoriile de pescari sau ambarcațiuni de pescuit în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord. Clauza 3 conține o clauză de raportare.

Articolul 4 (Clauza privind condițiile mai favorabile)

Acest articol conține o clauză privind dispozițiile mai favorabile prin care legile, arbitrajele sau practicile cutumiare care asigură condiții mai favorabile pentru pescari decât cele din acord, nu trebuie să fie afectate de dispozițiile acordului.

Articolul 5 (Responsabilitățile proprietarilor de ambarcațiuni de pescuit, ale comandanților navelor și ale pescarilor)

Articolul 5 alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere prevederilor Directivei 93/103/CE[16]. Clauza 2 stabilește răspunderea proprietarului ambarcațiunii de pescuit pentru a se asigura că se furnizează comandantului resursele și facilitățile necesare pentru a respecta obligațiile din acord. Articolul 5 alineatul (3) descrie, în mod neexhaustiv, responsabilitățile comandantului, pentru garantarea siguranței și a sănătății pescarilor la bordul navei. Articolul 5 alineatul (4) stabilește că comandantul nu trebuie forțat de către proprietarul ambarcațiunii de pescuit să ia decizii care sunt necesare pentru siguranța pescarilor, a navei și pentru navigația și exploatarea în siguranță a acesteia. Articolul 5 alineatul (5) stabilește obligația ca pescarii să se conformeze ordinelor legitime ale comandantului și măsurilor de securitate și de sănătate aplicabile.

[16] Directiva nr. 93/103/CE a Consiliului din 23 noiembrie 1993 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă la bordul ambarcațiunilor de pescuit [a treisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva nr. 89/391/CEE] (JO L 307, 13.12.1993, p. 1-17).

Articolul 6 (Vârsta minimă)

Articolul 6 se aplică fără a aduce atingere prevederilor Directivei 94/33/CE[17]. În conformitate cu clauza 2, vârsta minimă pentru a fi angajat la bordul unei ambarcațiuni de pescuit este de 16 ani, cu condiția ca un tânăr să nu mai facă obiectul școlarizării obligatorii cu program integral în conformitate cu legislația națională. Tinerii în vârstă de 15 ani implicați în programe de formare profesională în domeniul pescuitului au permisiunea de a lucra la bordul ambarcațiunilor de pescuit în aceleași condiții.

Articolul 6 alineatul (3) prevede că autoritățile competente pot autoriza persoanele în vârstă de 15 ani să desfășoare activități ușoare în timpul vacanțelor școlare. Autoritățile competente trebuie să determine, în urma consultărilor, tipurile de activități permise și condițiile în care se desfășoară activitățile și perioadele de odihnă necesare. Articolul 6 alineatul (4) prevede că vârsta minimă este de 18 ani pentru activitățile la bordul navelor care, din cauza naturii lor sau condițiile în care sunt efectuate, ar putea pune în pericol securitatea, sănătatea, dezvoltarea socială, mentală sau fizică, educația sau moralitatea tinerilor. Articolul 6 alineatul (5) prevede că aceste activități trebuie stabilite de legislația internă sau de autoritățile competente în urma consultării. Articolul 6 alineatul (6) stabilește că tinerii începând cu această vârstă poate îndeplini aceste activități dacă sănătatea, siguranța, dezvoltarea fizică, mentală sau socială, educația sau moralitatea le sunt pe deplin protejate și au urmat o instruire sau o formare profesională specifice și au încheiat formarea preliminară de securitate.

Articolul 6 alineatul (7) stabilește o definiție pentru „timp de noapte”. El conține o interdicție a muncii de noapte sub vârsta de 18 ani. O excepție se poate face de către autoritățile competente atunci când formarea pescarilor, în caz contrar, ar fi afectată sau natura specifică a unui program de formare recunoscut reclamă pescarilor cu vârsta sub 18 ani să îndeplinească sarcini pe timp de noapte. Autoritatea competentă trebuie să stabilească, după consultări, că munca de noapte nu va avea un impact negativ asupra sănătății sau bunăstării acestora. Articolul 6 alineatul (8) conține o clauză privind dispozițiile mai favorabile:

Articolul 7-9 (examen medical/certificat medical)

Articolul 7

Articolul 7 alineatul (1) stabilește obligația pescarilor de a avea la bord un certificat medical valabil care atestă aptitudinea acestora de a-și exercita atribuțiile la bord. Clauza 2 prevede că derogările de la aplicarea alineatului (1) pot fi acordate, luând în considerare sănătatea și siguranța pescarilor, dimensiunea navei și disponibilitatea asistenței medicale, de evacuare, durata călătoriei, zona și tipul operațiunii de pescuit. Clauza 3 prevede că aceste derogări nu pot fi aplicate în cazul pescarilor care lucrează pe o ambarcațiune de pescuit cu lungimea de 24 m sau mai mare sau care, în mod normal, rămân pe mare mai mult de trei zile. Autoritățile competente pot acorda o derogare pentru a permite unui pescar să lucreze pentru o durată limitată și specificată până când un certificat medical poate fi obținut în cazuri urgente și numai în cazul în care pescarul trebuie să dețină un certificat medical expirat de curând.

Articolul 8

Articolul 8 prevede că statele membre trebuie să adopte actele legislative, reglementări sau alte măsuri care să prevadă natura și frecvența examinării medicale, forma, conținutul și

[17] Directiva 94/33/CE a Consiliului din 22 iunie 1994 privind protecția tinerilor la locul de muncă (JO L 216, 20.8.1994, p. 12-20).

valabilitatea certificatelor medicale. Ele trebuie, de asemenea, să adopte acte legislative sau alte măsuri care să prevadă dreptul la o altă examinare medicală obligatorie de către un examinator medical independent, numit în calitate de expert, în cazul refuzului unui certificat, sau al primirii unui certificat în timp ce persoana a declarat că este inapt(ă) de muncă sau i s-a refuzat acordarea unui certificat (medical), iar motivele refuzului nu mai sunt aplicabile.

Articolul 9

Articolul 9 stabilește cerințe minime suplimentare în ceea ce privește certificatul medical pentru pescarii care lucrează la bordul unui vas de cel puțin 24 metri sau al unui vas care rămâne în mod normal pe mare mai mult de trei zile.

Articolul 10 (Dotarea cu echipaj)

Articolul 10 prevede că proprietarii vaselor de pescuit trebuie să se asigure că vasele de pescuit sunt dotate cu echipaj într-o măsură suficientă și sigură pentru ca navigația și exploatarea vasului să se facă în condiții de siguranță și sub controlul unui comandant competent. Nu este indicată nicio limită numerică. Alineatul (2) stabilește cerințe mai detaliate pentru navele cu o lungime de 24 de metri sau mai mult. Alineatul (3) oferă autorității competente posibilitatea de a stabili cerințe alternative pentru navele cu o lungime de 24 de metri sau mai mult. Acestea trebuie să faciliteze realizarea obiectivelor generale și a scopului acestui articol și ale articolului 11 și la îndeplinirea cerințelor de la alineatul (2) și să nu pună în pericol securitatea și sănătatea în muncă ale pescarilor.

Articolul 11 (Ore de muncă și ore de repaus)

Articolul 11 stabilește orele de muncă și orele de repaus pentru pescarii de pe mare care intră în domeniul de aplicare al prezentului acord, prevăzând un timp de lucru săptămânal mediu de 48 de ore pentru o perioadă de referință de cel mult 12 luni. Pentru pescarii menționați, articolele 3-6, inclusiv, și articolele 8 și 21 din Directiva 2003/88/CE[18] nu se vor aplica. Pentru alți pescari, Directiva 2003/88/CE va continua să se aplice.

Alineatul (2) prevede că, pentru a se proteja sănătatea și securitatea pescarilor și pentru a se limita oboseala, numărul maxim de ore de lucru și numărul minim de ore de repaus într-o perioadă dată trebuie să fie stabilite luând în considerare limitele stabilite la alineatele (3) și (4). Acestea pot fi stabilite prin lege, printr-un acord colectiv sau un acord administrativ. Alineatul (3) stabilește un timp de lucru maxim și numărul minim de ore de repaus în decursul oricărei perioade de 24 de ore și timpul de lucru maxim în decursul oricărei perioade de 7 zile. Alineatul (4) stabilește limite privind repartizarea perioadelor de repaus.

Alineatul (5) permite excepții de la perioada maximă de referință, numărul maxim de ore de lucru și numărul minim de ore de repaus din motive obiective sau tehnice sau din motive referitoare la organizarea muncii. Aceste excepții trebuie să respecte, în măsura posibilului, standardele stabilite și să permită un număr mai mare de perioade de repaus compensatorii. Ele pot lua în considerare perioade de concediu mai frecvente sau mai lungi sau acordarea de concedii compensatorii pentru pescari. Alineatul (6) prevede că, în cazul în care sunt prevăzute excepții de la limitele privind orele de muncă și orele de repaus, pescarii trebuie să beneficieze/primească (de) perioade de repaus compensatorii cât mai curând posibil.

[18] Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, JO L 299, 18.11.2003, p. 9-19.

Alineatul (7) stipulează că, în situații de urgență, comandantul îi poate solicita lucrătorului să efectueze ore suplimentare necesare pentru siguranța persoanelor, a capturii sau a vasului însuși sau pentru a acorda asistență persoanelor sau navelor aflate în pericol, până la restabilirea situației normale. Comandantul trebuie să se asigure că toți pescarii care au lucrat în decursul unei perioade programate de repaus beneficiază de o perioadă adecvată de repaus compensatorie, după restabilirea situației normale.

Alineatul (8) stabilește că statele membre ale UE pot prevedea ca pescarii care lucrează la bordul vaselor de pescuit care prin lege nu sunt autorizate să opereze pe o perioadă mai mare de o lună să își ia concediul anual în această perioadă.

Articolul 12 (Lista echipajului)

Acest articol prevede că fiecare vas de pescuit trebuie să aibă o listă a echipajului. Lista echipajului trebuie să fie comunicată înainte de plecare sau imediat după plecare persoanelor autorizate de pe uscat. Autoritatea competentă va stabili către cine/cui și când trebuie comunicată lista echipajului și cu ce scop(uri).

Acordul de muncă al pescarului (Articolele 13-18)

Articolul 13

Articolul 13 stabilește că dispozițiile articolelor 14-18 se aplică fără a aduce atingere Directivei 91/553/CEE[19].

Articolul 14

Acest articol prevede că fiecare stat membru al UE trebuie să solicite, în actele legislative, reglementările sau alte măsuri naționale, ca pescarii care lucrează la bordul unui vas de pescuit să aibă un acord de muncă scris, care este ușor de înțeles de către aceștia. Acordul de muncă al pescarului trebuie să fie în conformitate cu dispozițiile din acordului, în special anexa I, care conține standardele minime cu privire la conținutul acordului de muncă al pescarului.

Articolul 15

Statele membre UE trebuie să adopte acte legislative, reglementări sau alte măsuri naționale care stabilesc proceduri pentru asigurarea (a) faptului că pescarul are posibilitatea de a solicita consiliere cu privire la termenii acordului de muncă înainte de încheierea acestuia, b) păstrării unor evidențe în baza unui acord, dacă este cazul; și (c) existenței mecanismelor de soluționare a litigiilor în privința acordului de muncă al pescarului.

Articolul 16

Acest articol stabilește că pescarul trebuie să primească o copie a acordului de muncă al pescarului. O copie trebuie transmisă celorlalte părți la cerere, în conformitate cu legislația și practica naționale. O copie a acordului de muncă al pescarului trebuie păstrată la bordul vasului și trebuie să fie disponibilă pentru pescari.

[19] Directiva 91/533/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1991 privind obligația angajatorului de a informa lucrătorii asupra condițiilor aplicabile contractului sau raportului de muncă, JO L 288, 18.10.1991, p. 32-35.

Articolul 17

Acest articol prevede că articolele 14-16 și anexa I la prezentul acord nu se aplică proprietarilor de vase de pescuit care exploatează singuri vasul.

Articolul 18

Acest articol stabilește că proprietarul vasului de pescuit are responsabilitatea de a se asigura că fiecare pescar angajat la bordul navei are un acord de muncă al pescarului scris. Acest acord de muncă trebuie să fie semnat de către toate părțile implicate, și anume, pescar, angajator și/sau reprezentanții acestora sau alte părți interesate.

Articolul 19 (Repatriere)

Articolul 19 alineatul (1) stipulează că statele membre ale UE se asigură că pescarii care lucrează pe o navă de pescuit care arborează pavilionul lor sau este înregistrată sub deplina lor jurisdicție și care intră într-un port străin au dreptul la repatriere. Dreptul la repatriere există și în cazul în care acordul de muncă al pescarului a expirat sau a fost reziliat, din motive întemeiate, de una sau mai multe părți la acordul respectiv sau în cazul în care pescarul nu mai este apt de a-și îndeplini îndatoririle prevăzute în acordul de muncă al pescarului sau acestuia nu i se poate pretinde să le desfășoare având în vedere împrejurări speciale (de exemplu, accidente de muncă, răniri sau boli profesionale). Dreptul la repatriere se aplică, de asemenea, pescarilor transferați de pe vas în portul străin din motivele menționate mai sus.

Articolul 19 alineatul (2) stabilește că proprietarul vasului de pescuit suportă costurile de repatriere cu excepția cazului în care pescarul a comis erori grave în îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul acordului de muncă al pescarului, în conformitate cu acte legislative, reglementări sau alte măsuri naționale. Potrivit articolului 19 alineatul (3), statele Membre ale UE trebuie să prevadă circumstanțele exacte în care un pescar are dreptul la repatriere, precum și durata maximă a perioadelor de serviciu la bord după care un pescar are dreptul la repatriere și destinațiile către care pot fi repatriați pescarii.

Articolul 19 alineatul (4) prevede că, în cazul în care proprietarul vasului de pescuit nu asigură repatrierea, statul membru trebuie să asigure acest lucru. Statul membru va avea dreptul să recupereze costurile de la proprietarul vasului de pescuit. Articolul 19 alineatul (5) acordă proprietarului vasului de pescuit posibilitatea de a recupera costurile prin acorduri contractuale încheiate cu terți.

Articolul 20 (Serviciile de pe piața muncii din sectorul privat)

Articolul 20 alineatul (1) prevede că acest articol se aplică fără a aduce atingere Directivei 2008/104/CE[20]. Articolul 20 alineatul (2) clarifică faptul că serviciile de pe piața muncii din sectorul privat, în sensul acestui articol, constau în recrutare și plasare, precum și în servicii de angajare private. Articolul 20 alineatul (3) prevede că statele membre interzic agențiilor private de angajare să utilizeze orice mijloc, mecanism sau liste pentru a împiedica pescarii să se angajeze în muncă. Pescarul nu trebuie să suporte, direct sau indirect, în totalitate sau parțial, niciun fel de comisioane sau alte taxe pentru serviciile de pe piața muncii din sectorul privat. Articolul 20 alineatul (4) prevede că statele membre care au ratificat Convenția din 2007 a OIM privind munca în domeniul pescuitului sunt autorizate să atribuie anumite

[20] Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară, JO L 327, 5.12.2008, p. 9-14.

responsabilități în temeiul acestei convenții agențiilor private de angajare, în măsura în care acestea au acest drept. Limitele convenției trebuie să fie luate în considerare.

Articolele 21-25 din acord conțin dispoziții privind sănătatea și securitatea în muncă, în special în ceea ce privește alimentația și spațiile de locuit.

Articolul 21 alineatul (1) prevede că articolele 21-25 se aplică fără a aduce atingere Directivei 93/103/CE. Dispozițiile naționale care pun în aplicare articolele 22-25 trebuie respectate ținându-se seama în mod corespunzător de condițiile de igienă și de condițiile generale de securitate, sănătate și confort.

În conformitate cu articolul 22, statele membre trebuie să adopte acte legislative, reglementări sau alte măsuri în ceea ce privește, *inter alia*, dimensiunea și calitatea spațiilor de locuit, alimentația și apa potabilă de la bordul vaselor care le arborează pavilionul sau care sunt înregistrate sub jurisdicția deplină a acestora. Articolul 23 prevede că fiecare stat membru trebuie să adopte acte legislative, reglementări și alte măsuri care să prevadă ca spațiile de locuit să fie de o calitate și dimensiune suficiente și să fie echipate adecvat pentru serviciul navei și durata de timp pe care pescarii îl petrec la bord. În special, chestiunile enumerate la articolul 23 trebuie să fie luate în considerare, cum ar fi aprobarea de planuri pentru construcția sau modificarea vaselor de pescuit în ceea ce privește spațiile de locuit, întreținerea spațiilor de locuit și a celor destinate bucătăriilor, ventilația, încălzirea, răcirea și iluminatul, atenuarea zgomotului și a vibrațiilor excesive, localizarea, dimensiunea, materialele de construcție, mobilarea și echiparea diferitor camere și a altor spații de locuit, instalațiile sanitare, precum și alimentarea cu suficientă apă caldă și rece, precum și procedurile de răspuns la plângeri privind condițiile de locuit care nu îndeplinesc cerințele prezentului acord.

Articolul 24 prevede că statele membre ale UE trebuie să adopte acte legislative, reglementări sau alte măsuri cu privire la alimente și apă la bordul vasului. În special, produsele alimentare transportate și servite la bord trebuie să aibă o calitate adecvată, o valoare nutritivă satisfăcătoare și să fie în cantități suficiente. Apa potabilă trebuie să fie de o calitate adecvată și într-o cantitate satisfăcătoare. Proprietarul vasului de pescuit trebuie să furnizeze alimente și apă în mod gratuit pentru pescari. În conformitate cu actele legislative și reglementările naționale, costurile pot fi însă recuperate drept costuri operaționale în cazul în care contractul colectiv de muncă ce reglementează un sistem de remunerare bazat pe o cotă din peștele capturat sau un acord de muncă al pescarului prevede acest lucru. Actele legislative, reglementările și măsurile naționale care trebuie adoptate de către statul membru al UE pentru transpunerea dispozițiile articolelor 22-24 trebuie să facă posibilă aplicarea pe deplin a anexei II a acordului privind condițiile de locuit la bordul vaselor de pescuit.

Articolele 26-31 se referă la protecția sănătății și asistența medicală; protecția în cazul unei afecțiuni, al rănirii sau al decesului produs(e) din cauza activității profesionale

Articolul 26 prevede obligația statelor membre ale UE de a adopta acte legislative, reglementări și alte măsuri naționale pentru a asigura faptul că pescarii de la bordul vaselor care arborează pavilionul lor ori care sunt înregistrate sub jurisdicția deplină a acestora au dreptul la tratament medical pe uscat și la a fi transportați pe uscat în timp util în cazul unei accidentări sau boli grave. Proprietarul vasului de pescuit trebuie să îi asigure pescarului asistență medicală și protecția sănătății în timp ce se află la bord sau când a debarcat într-un port din afara țării care răspunde de protecția în domeniul securității sociale a pescarului. În cazul unei afecțiuni sau răniri în timpul activității profesionale, pescarul trebuie să aibă acces

la asistență medicală adecvată, în conformitate cu legislația, practica și reglementările naționale. În temeiul articolului 27, asistența medicală și protecția sănătății la bord menționate la articolul 26 litera (b) intră sub incidența dispozițiilor aplicabile din Directiva 92/92/CEE[21] și a articolului 28 din acord. Acestea trebuie să includă, de asemenea, asistență materială, precum și tratamentul medical și sprijin în cazul în care pescarul este debarcat într-un port străin în afara țării care răspunde de protecția în domeniul securității sociale a pescarului.

În conformitate cu articolul 28 din acord, statele membre ale UE trebuie să adopte actele legislative și alte măsuri care introduc cerințe suplimentare față de dispozițiile Directivei 92/29/CEE, ținând seama, printre altele, de zona de operare și de durata călătoriei, precum și numărul de pescari de la bord. În plus, ele stabilesc că navele trebuie să fie echipate cu echipamente pentru radiocomunicație sau comunicare prin satelit pentru consultații medicale și cu un ghid medical adoptat sau aprobat de către autoritatea competentă sau cu cea mai recentă ediție a *International Medical Guide for Ships* (Ghidul medical internațional pentru nave).

Articolul 29 prevede că statele membre trebuie să adopte actele legislative sau alte măsuri care să impună următoarele: a) asistența medicală în temeiul articolului 26 litera (b) și al articolului 28 este furnizată/asigurată gratuit pentru pescar; b) proprietarul vasului de pescuit este responsabil pentru costul tratamentului medical al pescarului până în momentul în care acesta a fost repatriat, în măsura în care costurile nu sunt acoperite de către țara responsabilă de protecția în domeniul securității sociale a pescarului.

Articolul 30 prevede că actele legislative sau reglementările naționale pot permite excluderea acestei responsabilități de acoperire a costului tratamentului medical dacă rănirea nu s-a produs în timpul serviciului pe vas sau boala a fost ascunsă în timpul angajării sau dacă proprietarul vasului de pescuit dovedește că rănirea sau afecțiunea a fost cauzată de o abatere săvârșită cu intenție de către pescar.

Articolul 31 alineatul (1) obligă statele membre ale UE să ia măsuri pentru a oferi pescarilor protecție împotriva afecțiunilor profesionale, a rănirii sau decesului intervenit(e) în timpul activității profesionale. Articolul 31 alineatul (2) prevede că, în caz de boală sau rănire cauzată de un accident de muncă, pescarul are dreptul la compensații în conformitate cu legislația și practica naționale. În temeiul articolului 31 alineatul (3), proprietarul vasului de pescuit este responsabil de această protecție și de compensații dacă acestea nu sunt acoperite de țara responsabilă pentru protecția în domeniul securității sociale a pescarului. În temeiul articolului 32, proprietarul vasului de pescuit poate garanta datoriile financiare în temeiul articolelor 29 și 31 din acord prin asigurare sau alte sisteme.

Articolele 33-36, inclusiv, se referă la securitatea și sănătatea în muncă și la prevenirea accidentelor.

Articolul 33 prevede că articolele 34-36 se aplică fără a aduce atingere Directivei 89/391/CEE[22], Directivei 92/29/CEE[23] și Directivei 93/103/CE[24].

---

21 Directiva 92/29/CEE a Consiliului din 31 martie 1992 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru promovarea unei mai bune asistențe medicale la bordul navelor, JO L 113, 30.4.1992, p. 19-36.

22 Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă, JO L 183, 29.6.1989, p. 1-8.

23 Directiva 92/29/CEE a Consiliului din 31 martie 1992 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru promovarea unei mai bune asistențe medicale la bordul navelor, JO L 113, 30.4.1992, p. 19-36.

Articolul 34 prevede că statele membre au obligația de a adopta actele legislative sau alte măsuri privind prevenirea accidentelor de muncă, a rănirilor și a bolilor profesionale, inclusiv evaluarea și gestionarea riscurilor și formarea pescarilor. Formarea pescarilor trebuie să includă și cursuri de formare privind echipamentele de pescuit pe care le vor manipula și privind operațiunile în care vor fi implicați. În plus, formarea trebuie să includă responsabilitățile proprietarilor de vase de pescuit, ale pescarilor și ale altora, ținând seama în special de securitatea și sănătatea în muncă ale pescarilor cu vârsta sub 18 ani. Actele legislative și alte măsuri trebuie, de asemenea, să se refere la înregistrarea și investigarea accidentelor la bordul vaselor și la înființarea unor comitete mixte de securitate și sănătate în muncă sau (după consultarea cu partenerii sociali naționali) a altor organisme.

Articolul 35 se aplică tuturor vaselor de pescuit ținând seama de numărul de pescari de la bord, de zona de operare și de durata călătoriei. Acesta stabilește responsabilitățile autorităților competente și ale proprietarului vasului de pescuit în ceea ce privește prevenirea accidentelor de muncă, a rănirilor și a bolilor profesionale la bord, evaluarea riscurilor și gestionarea riscurilor. În plus, acesta stabilește responsabilitățile care le revin în ceea ce privește informarea și formarea pescarilor în ceea ce privește echipamentul, operațiunile și siguranța de bază, precum și furnizarea de îmbrăcăminte și echipament individual de protecție.

Articolul 36 stabilește că pescarii sau reprezentanții acestora trebuie să participe la evaluarea riscurilor.

Articolul 37 (Modificări)

Acest articol prevede că o revizuire a aplicării acordului și a anexelor la acesta trebuie să fie efectuată la cererea uneia dintre părțile semnatare, după orice modificare a oricărei dispoziții din Convenția din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a OIM. Dacă acest lucru este solicitat de una dintre părțile semnatare, în urma oricărei modificări a acquis-ului UE care are efecte asupra prezentului acord, trebuie să realizeze o revizuire a aplicării acordului.

Articolul 38 (Dispoziții finale)

Acest articol prevede că acordul va intra în vigoare la data la care intră în vigoare Convenția din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a OIM..

Anexa I (Acordul de muncă al pescarului) precizează conținutul acordului de muncă al pescarului.

Anexa II (Spațiile de locuit pe vasul de pescuit).

Anexa își precizează domeniul de aplicare și extinderile posibile (acolo unde este considerat fezabil și/sau posibil de către autoritatea națională competentă). Aceasta vizează o serie de aspecte specifice, în special în ceea ce privește locuitul la bord, dar cuprinde, de asemenea, dispoziții cu privire la aspecte precum alimentele și apa potabilă, precum și cu privire la inspecțiile efectuate de către comandant sau sub autoritatea acestuia. În sensul acestei anexe, se stabilesc definițiile pentru (a) acord, b) vas nou și c) vas existent.

---

[24] Directiva nr. 93/103/CE a Consiliului din 23 noiembrie 1993 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă la bordul ambarcațiunilor de pescuit [a treisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva nr. 89/391/CEE], JO L 307, 13.12.1993, p. 1-17.

2016/0124 (NLE)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de punere în aplicare a Acordului încheiat între Confederația Generală a Cooperativelor Agricole din Uniunea Europeană (COGECA), Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) și Asociația Organizațiilor Naționale ale Întreprinderilor de Pescuit din Uniunea Europeană („Europêche") din 21 mai 2012, astfel cum a fost modificat la 8 mai 2013, referitor la punerea în aplicare a Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a Organizației Internaționale a Muncii

(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 155 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Partenerii sociali („partenerii sociali)" pot, în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din TFUE, să solicite împreună ca acordurile încheiate de aceștia la nivelul Uniunii să fie puse în aplicare printr-o decizie a Consiliului, la propunerea Comisiei.

(2) La 14 iunie 2007, Organizația Internațională a Muncii a adoptat Convenția din 2007 privind munca în domeniul pescuitului[25], cu scopul de a crea un instrument unic, coerent pentru a completa standardele internaționale privind condițiile de viață și de muncă în acest sector, care să încorporeze standardele revizuite și actualizate ale convențiilor și recomandărilor internaționale existente aplicabile pescarilor, precum și principiile fundamentale regăsite în alte convenții internaționale privind munca.

(3) Comisia a consultat partenerii sociali, în conformitate cu articolul 154 alineatul (2) din TFUE, în legătură cu promovarea aplicării, în cadrul Uniunii, a dispozițiilor Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului[26].

[25] http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188

[26] COM(2007) 591 final.

(4) La 8 mai 2013, Confederația Generală a Cooperativelor Agricole din Uniunea Europeană, Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi, și Asociația Organizațiilor Naționale ale Întreprinderilor de Pescuit din Uniunea Europeană, dorind să facă un prim pas spre o codificare a acquis-ului social al UE în sectorul pescuitului maritim și să contribuie la crearea unor condiții de concurență echitabile pentru sectorul pescuitului maritim în UE, au încheiat un acord referitor la punerea în aplicare a Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului (denumit în continuare „acordul"). La 10 mai 2013, aceste organizații au solicitat Comisiei să pună în aplicare acordul lor prin intermediul unei decizii a Consiliului, în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din TFUE.

(5) În sensul articolului 288 din tratat, instrumentul adecvat pentru punerea în aplicare a acordului este o directivă.

(6) Comisia a redactat propunerea sa de directivă, conform Comunicării sale din 20 mai 1998[27] privind adaptarea și promovarea dialogului social la nivel comunitar, luând în considerare reprezentativitatea părților semnatare și legalitatea fiecărei clauze din acord.

(7) Dispozițiile prezentei directive ar trebui să se aplice fără a aduce atingere altor dispoziții existente ale Uniunii care sunt mai specifice sau care acordă un nivel mai înalt de protecție tuturor pescarilor.

(8) Prezenta directivă nu ar trebui să fie utilizată pentru a justifica o reducere a nivelului general de protecție a lucrătorilor în domeniile reglementate de acord.

(9) Prezenta directivă și acordul anexat stabilesc standarde minime; statele membre și partenerii sociali pot menține sau introduce dispoziții mai favorabile.

(10) Fără a aduce atingere dispozițiilor acordului privind acțiunile subsecvente și revizuirea de către partenerii sociali la nivelul Uniunii, Comisia Europeană monitorizează punerea în aplicare a prezentei directive și a acordului și efectuează o evaluare.

(11) Directiva va intra în vigoare concomitent cu Convenția din 2007 privind munca în domeniul pescuitului, iar partenerii sociali doresc ca măsurile naționale de punere în aplicare a prezentei directive să nu intre în vigoare înaintea datei de intrare în vigoare a Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului.

(12) Acordul se aplică, pe de o parte, pescarilor care lucrează în orice calitate, în baza unui contract de muncă sau în baza unor raporturi de muncă, la bordul vaselor de pescuit care desfășoară activități de pescuit comercial, care arborează pavilionul unui stat membru al UE sau sunt înregistrate sub jurisdicția deplină a unui stat membru al UE.

(13) Pentru a proteja securitatea și sănătatea în muncă a pescarilor care lucrează în baza unui contract de muncă sau în baza unor raporturi de muncă, acordul se poate, de asemenea, aplica tuturor pescarilor aflați la bordul aceluiași vas de pescuit.

(14) Orice termeni utilizați în acord și care nu sunt definiți în mod expres în cadrul acestuia pot fi definiți de statele membre în conformitate cu legislația și practica naționale, așa

[27] COM(1998) 322 final.

cum este cazul altor directive de politică socială care utilizează termeni similari, cu condiția ca acele definiții să respecte conținutul acordului.

(15) Prezenta directivă și acordul anexat ar trebui să țină seama de dispozițiile privind gestionarea capacității de pescuit, astfel cum se precizează în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013[28].

(16) Statele membre pot încredința partenerilor sociali, la cererea comună a acestora, punerea în aplicare a prezentei directive, atât timp cât statele membre iau măsurile necesare care să le permită să garanteze în orice moment obținerea rezultatelor impuse de prezenta directivă.

(17) Comisia a informat Parlamentul European, în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din TFUE, prin transmiterea textului propunerii sale de directivă conținând acordul.

(18) Prezenta directivă respectă drepturile și principiile fundamentale recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 20, 31 și 32.

(19) Deoarece obiectivele prezentei directive care are ca scop îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă și protejarea sănătății și securității lucrătorilor din sectorul pescuitului maritim – sector predominant transfrontalier și care funcționează sub pavilioane ale unor state membre diferite – nu pot fi suficient atinse de către statele membre, ci pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea Europeană poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul 5 alineatul (4) din TUE, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(20) În conformitate cu declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative[29], statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor (lor) de transpunere (pe care le-au adoptat) cu unul sau mai multe documente care să explice legătura dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă pune în aplicare Acordul între Confederația Generală a Cooperativelor Agricole din Uniunea Europeană (COGECA), Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) și Asociația Organizațiilor Naționale ale Întreprinderilor de Pescuit din Uniunea Europeană („Europêche”) încheiat la 8 mai 2013, referitor la punerea în aplicare a

[28] Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului, JO L 354, 28.12.2013.

[29] JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a Organizației Internaționale a Muncii.

Textul acordului figurează în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

1. Statele membre pot menține sau introduce dispoziții mai favorabile pentru lucrători decât cele prevăzute în prezenta directivă.

2. Punerea în aplicare a prezentei directive nu constituie în niciun caz un motiv întemeiat pentru a justifica o reducere a nivelului general de protecție a lucrătorilor din domeniile reglementate de prezenta directivă. Prezenta directivă nu aduce atingere drepturilor statelor membre și ale partenerilor sociali de a adopta, odată cu modificarea circumstanțelor, acte legislative sau reglementări diferite ori aranjamente contractuale diferite de cele în vigoare la data adoptării prezentei directive, cu condiția ca cerințele minime prevăzute de prezenta directivă să fie respectate.

3. Aplicarea și interpretarea prezentei directive nu aduc atingere niciunei dispoziții a Uniunii sau dispoziții, cutume sau practici naționale care prevede condiții mai favorabile pentru lucrătorii vizați.

Articolul 3

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive. Sancțiunile respective trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

Articolul 4

1. Statele membre pun în aplicare actele legislative și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în cel mult *[doi ani de la intrarea sa în vigoare]*. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

   Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Comisia, după consultarea statelor membre și a partenerilor sociali de la nivelul Uniunii, prezintă Consiliului un raport privind punerea în aplicare, aplicarea și evaluarea prezentei directive în termen de cel mult 5 ani de la data prevăzută la articolul 6.

Articolul 6

Prezenta directivă intră în vigoare la data intrării în vigoare a Convenției din 2007 privind munca în domeniul pescuitului a OIM.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele